

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.447 van 24 juni 1998
in de zaken A. 41.003/X-7769
43.298/X-7770.**

In zake : de n.v. P.K.G. (BELGIUM),
die woonplaats kiest bij
Advocaat F. WACHSSTOCK,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Van Bréestraat 20

tegen :

de stad ANTWERPEN.

tussenkomen de partij :

de n.v. DIAMOND CITY DEVELOPMENT COMPANY
(H.R. 265.613),
voorheen gevestigd te 2018 ANTWERPEN,
Schupstraat 9-11

In zake : de n.v. P.K.G. (BELGIUM),
die woonplaats kiest bij
Advocaat F. WACHSSTOCK,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Van Bréestraat 20

tegen :

de stad ANTWERPEN.

tussenkomen de partij :

de n.v. DIAMOND CITY DEVELOPMENT COMPANY
(H.R. 278.407) (in faling),
Rechtsgeding hervat door:
Curatoren A.-M. ELANTS, A. SAELEN en W. SMETS
(advocaten),
die woonplaats kiezen bij
Curator W. SMETS,
kantoor houdende te 2140 ANTWERPEN
Turnhoutsebaan 90.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. P.K.G. (BELGIUM) op 19 juli 1989 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 23 januari 1989 van het college van burgemeester en schepenen van de stad ANTWERPEN waarbij aan de n.v. DIAMOND QUARTERS DEVELOPMENT COMPANY, de bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een bureelgebouw en winkelgalerij te Antwerpen, Pelikaanstraat 82-90; (A. 41.003)

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. P.K.G. (BELGIUM) op 31 oktober 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 7 augustus 1989 van het college van burgemeester en schepenen van de stad ANTWERPEN waarbij aan de n.v. DIAMOND QUARTERS DEVELOPMENT COMPANY de bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een kantoorgebouw voor diamanthandel en galerij te Antwerpen, Pelikaanstraat 82-90/Hovenierstraat 53; (A. 43.298)

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 18 april 1990 in de zaak A. 41.003;

Gelet op de beschikking van 26 april 1990 die de tussenkomst van de n.v. DIAMOND CITY DEVELOPMENT COMPANY (H.R. 265.613) toelaat in de zaak A. 41.003;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 13 augustus 1991 in de zaak A. 43.298;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 1991 die de tussenkomst van de n.v. DIAMOND CITY DEVELOPMENT COMPANY (H.R. 278.407) toelaat in de zaak A. 43.298;

Gezien de memorie van antwoord in de zaak A. 41.003;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de zaak A. 43.298;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 1997 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 7 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BOUCKAERT die, loco Advocaten F. WACHSTOCK en D. D'HOOGE verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat J. DYCK, die verschijnt voor de verwerende partij, en van curator A.-M. ELANTS in de zaak A. 43.298;

Gehoord Adjunct-auditeur L. VERMEIRE, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 26 mei 1997 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op de brief van 27 februari 1998 waarbij Advocaten A.-M. ELANTS, A. SAELEN en W. SMETS in hun hoedanigheid van curatoren van de intussen failliet verklaarde tussenkommende partij het geding op regelmatige wijze hebben hervat in de zaak A. 43.298;

Overwegende dat de verwerende partij in de zaak A. 41.003 de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat zij in dat verband stelt :

"de N.V. DIAMONDS QUARTERS DEVELOPMENT, heeft op 25 mei 1989 een nieuwe bouwaanvraag ingediend op grond van een volledig nieuw ontwerp.

Dat de begeleidingsbrief van de architecten van 19/5/1989 duidelijk bepaalt dat de bouwaanvraag gesteund is op een nieuw ontwerp met belangrijke wijzigingen en aanpassingen.

De aanvraag van 25 mei 1989 werd gedeeltelijk gunstig beantwoord en een bouwvergunning werd afgeleverd op 7 augustus 1989 onder bepaalde strikte voorwaarden.

Het beroep tot nietigverklaring tegen de bouwvergunning van 23 januari 1989 die vervangen werd door de bouwvergunning op 7 augustus 1989 is dan ook zonder voorwerp en onontvankelijk";

Overwegende dat de verzoekende partij, die in de zaak A. 41.003 geen memorie van wederantwoord heeft ingediend, de exceptie niet weerlegt; dat zij, in antwoord op een vraag om inlichtingen van de auditeur in verband met het bestaan van het voorwerp van het annulatieberoep A. 41.003, in een brief van 6 september 1990 stelt dat de in de zaak A. 43.298 bestreden bouwvergunning de bevestiging is van de in de zaak A. 41.003 bestreden bouwvergunning;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat voor hetzelfde bouwperceel twee elkaar in de

tijd opeenvolgende bouwvergunningen werden afgegeven, telkens op grond van een nieuwe bouwaanvraag en een volledig nieuw onderzoek en betreffende een gelijkaardig bouwontwerp, namelijk de bouw van een kantoorgebouw voor de diamanthandel met winkelgalerij, en telkens aan dezelfde aanvrager; dat derhalve de tweede bouwvergunning niet de bevestiging is van de eerste; dat voorts terzake de nieuwe aanvraag voor een tweede vergunning moet worden beschouwd als een verzaking aan de eerste vergunning; dat de tweede vergunning in de plaats is gekomen van de eerste; dat het beroep in de zaak A. 41.003 hangende het geding zonder voorwerp is geworden; dat de exceptie van de verwerende partij gegrond is; dat het annulatieberoep A. 41.003 niet ontvankelijk is;

Overwegende dat in de zaak A. 43.298 de verwerende partij opwerpt dat het annulatieberoep te laat is ingesteld; dat zij betoogt wat volgt :

"Aangezien de bestreden beslissing, de tweede bouwaanvraag dd. 7 augustus 1989, neergelegd is ter Raad van State sedert 11 december 1989 samen met het administratief dossier in de zaak G.A. 41.003/VII-9012 tussen de verzoekende partij en de verwerende partij;

Dat de memorie van antwoord van verwerende partij op dezelfde datum in het dossier werd gevoegd;

Dat de memorie aan de verzoekende partij werd betekend bij brief van 15 januari 1990 zodat de verzoekende partij deze brief de dag nadien of enkele dagen later heeft gekregen;

Dat derhalve vaststaat dat de verzoekende partij kennis had van de beslissing sedert januari 1990";

Overwegende dat de verzoekende partij antwoordt :

"De termijn om een verzoekschrift tot vernietiging in te dienen gaat in op de dag dat verzoekster kennis krijgt van de bouwvergunning, van de inhoud ervan, van de plannen en alle essentiële relevante documenten hiermee verbonden.

In het kader van deze eerste procedure werd in de memorie van antwoord van de stad Antwerpen melding gemaakt van een tweede bouwvergunning met de mededeling dat de bouwaanvraag gesteund was 'op een nieuw ontwerp met belangrijke wijzigingen en aanpassingen'.

Ook in het verzoekschrift tot tussenkomst van de n.v. D.C.D.C., in de eerste procedure tot nietigverklaring werd de indruk gewekt dat de tweede bouwvergunning zou toegestaan zijn op basis van een totaal nieuw gewijzigd ontwerp, waarin voldaan zou zijn aan de door verzoekster gemelde grieven.

Pas op 05.09.1990 werd, samen met een kopie van de bouwvergunning zelf, en een aantal andere stukken van het administratief dossier, kopie bezorgd van een aantal documenten, die pas de juiste draagwijdte van de tweede bouwvergunning duidelijk maken en die voordien nooit werden meegedeeld.

De termijn van 60 dagen loopt derhalve pas vanaf de dag dat verzoekster kennis kreeg van de inhoud van de beslissing en van de erbij horende documenten die de juiste draagwijdte van de beslissing duidelijk maken, hetzij ten vroegste vanaf 06.09.1990.

Onder meer uit de brief van de Brandweer dd. 23.08.1989, in kopie meegedeeld op 05.09.1990 aan de raadsman van verzoekster, blijkt dat daar waar de bouwvergunning werd toegestaan, de facto slechts regelmatig kan gebouwd worden na grondige wijziging van deze plans (wat niet vermeld is in de bouwvergunning zelf) zodat na wijziging van de plans (al dan niet reeds gebeurd) een toestand ontstaat waarover geen enkele controle voorzien is, feit waardoor verzoekster vanzelfsprekend ernstig geschaad wordt.

Nu de termijn ten vroegste inging op 06.09.1990, verstreek deze op 04.11.1990.

Deze dag was echter een zondag, zodat de termijn verlengd werd tot maandag, 05.11.1990";

Overwegende dat in de laatste memorie de verzoekende partij laat gelden wat volgt :

"Het standpunt (...) als zou verzoekster op grond van de memorie van antwoord en het bijhorende administratief dossier, neergelegd in de zaak 41.003/VII-9022, voldoende kennis hebben gehad of moeten hebben gehad van de inhoud van de tweede bouwvergunning, kan niet bijgetreden worden. Verzoekster kreeg immers pas op 5 september 1990 kennis van een aantal stukken die zich niet in het administratief dossier bevonden dat in het kader van de eerste procedure werd neergelegd, en die verzoekster toelieten om de werkelijke draagwijdte te kennen van de tweede bouwvergunning.

Het betreft met name de stukken waarnaar reeds in het verzoekschrift in de zaak 43.288/VII-9784 (...) werd verwezen :

- brief van de Commissie van Brandbeveiliging dd. 15.03.89 (stuk 18);
- PV van beraadslaging van het College van Burge-meester en Schepenen dd. 17.04.89 (stuk 19);
- Statistisch formulier -model II dd. 16.05.1989 (stuk 20);
- Verklaring van de architecten BURAK, HERFURTH en SPIETAELS dd. 22.06.1989 (stuk 21);
- Beslissing van 14.07.1989 tot het toestaan van afwijking van het B.P.A. (stuk 22);
- PV van beraadslaging van het College van Burge-meester en Schepenen dd. 07.08.1989 (stuk 23);
- Brief van de brandweer aan de Stad Antwerpen dd. 23.08.1989 (stuk 24).

De stukken die zich in het administratief dossier, neergelegd samen met de memorie van antwoord in het kader van de procedure betreffende de eerste bouwvergunning (zaak 41.003/VII-9022) bevonden, zijn misleidend in de mate dat ze de indruk wekken dat afwijkingen op de brandweernormen zouden aangevraagd zijn en dat de brandweer hierover een gunstig advies had gegeven (zie stukken II-3-a tot II-3-l). Vooral uit het later advies van de brandweer dd. 23.08.1989, dat niet in het administratief dossier werd neergelegd, blijkt evenwel het tegendeel";

Overwegende dat in de zaak A. 41.003 de verzoekende partij de memorie van antwoord van de verwerende partij heeft ontvangen op 17 januari 1990; dat deze memorie van antwoord uitdrukkelijk vermeldt dat op 7 augustus 1989 een nieuwe bouwvergunning werd afgegeven; dat vanaf die datum de verzoekende partij in de zaak A. 43.298 bij de stad inzage kon nemen van de bestreden vergunning; dat zij dit ook kon doen door ter griffie inzage te nemen van het in de bedoelde zaak neergelegd administratief dossier waarin de bouwvergunning van 7 augustus 1989 en de bouwaanvraag en begeleidende stukken evenals briefwisseling in verband met de gevraagde afwijkingen op de norm NBN 713.010 zijn opgenomen; dat de verzoekende partij echter tot 31 oktober 1990 heeft gewacht met het instellen van de vordering, dit is meer dan 9 maanden hetzij ca 275 dagen nadat zij kennis kreeg van de bestreden beslissing; dat de

stelling van de verzoekende partij dat de aanvangsdatum van de termijn van zestig dagen terzake niet is ingegaan in januari 1990 maar op 6 september 1990, aangezien zij slechts op 5 september 1990, via de raadsman van de verwerende partij, kennis kreeg van alle relevante stukken, niet kan worden aangenomen; dat het immers niet in de macht van de potentiële verzoeker mag liggen, wanneer hij in de mogelijkheid is kennis te nemen van de bestuurshandeling die hij eventueel met een annulatieberoep wenst te bestrijden, die kennisneming voor onbepaalde tijd uit te stellen en daardoor de aanvangsdatum van de termijn van beroep willekeurig te verschuiven, zodat de rechtsgeldigheid en het voortbestaan van de bedoelde bestuurshandeling buiten weten, zowel van de overheid van wie zij uitgaat, als van alle andere belanghebbenden in het ongewisse wordt gehouden, met alle nadelige gevolgen vandien; dat de verzoekende partij in plaats van de antwoordbrief van de raadsman van de verwerende partij af te wachten, onmiddellijk, na kennisname van de memorie van antwoord, stappen had dienen te ondernemen bij de stad om inzage te verkrijgen van het volledige bouwdoossier; dat het beroep A. 43.298 te laat is ingesteld; dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst in de zaak A. 41.003, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

De kosten van de tussenkomst in de zaak A. 43.298, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de failliete boedel van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.